

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2000/9/EF

2002/EØS/23/27

av 20. mars 2000

om taubaneanlegg til persontransport (*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 og artikkel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Taubaneanlegg til persontransport (heretter kalt «taubaneanlegg») konstrueres, bygges, tas i bruk og drives med det formål å transportere personer. Taubaneanlegg er hovedsakelig fjellheissystemer som brukes ved turiststeder i høyfjellet og omfatter kabelbaner, svevebaner, gondolbaner, stolheiser og skitrekke, men kan også omfatte taubaneanlegg som brukes i bytransportsystemer. Noen typer taubaneanlegg kan bruke andre og helt annerledes grunnprinsipper som ikke kan utelukkes på forhånd. Det bør derfor fastsettes mulighet for å innføre særlige krav beregnet på å oppnå de samme mål for sikkerhet som dem som er fastsatt i dette direktiv.
- 2) Taubaneanlegg drives hovedsakelig i forbindelse med turisme, særlig i fjellområder, som spiller en viktig rolle i de aktuelle regionenes økonomi og blir en stadig viktigere faktor i medlemsstatenes handelsbalanse. Fra et teknisk synspunkt er også taubanesektoren blant de industrivirksomheter som er knyttet til produksjon av teknisk utstyr og til virksomhet i bygg- og anleggssektoren.
- 3) Medlemsstatene har ansvaret for å ivareta sikkerheten ved taubaneanlegg under bygging, ibruktaking og drift. De har dessuten ansvaret, sammen med vedkommende myndigheter i saker som arealbruk, regionplanlegging og miljøvern. Nasjonale regelverk har store ulikheter

som følge av framgangsmåter som er spesielle for den nasjonale industri, samt av lokale skikker og fagkunnskap. De bestemmer særskilte dimensjoner og innretninger og bestemte egenskaper. Denne situasjonen gjør det nødvendig for produsentene å omdefinere sitt utstyr for hvert marked, noe som gjør det vanskelig å finne standardløsninger og har en negativ virkning på konkurranseevnen.

- 4) De grunnleggende helse- og sikkerhetskravene må overholdes for å garantere at taubaneanlegg er sikre. Disse kravene skal anvendes med skjønnsomhet for å ta hensyn til det nåværende utviklingstrinn i teknikken på byggetidspunktet og tekniske og økonomiske krav.
- 5) Taubaneanlegg kan dessuten krysse landegrensler, og bygging av dem kan møte motstridende nasjonale regler.
- 6) Det bør treffes tiltak for å bestemme grunnleggende krav som gjelder sikkerhet og menneskers helse, miljøvern og forbrukervern som får anvendelse på taubaneanlegg, delsystemer og deres sikkerhetskomponenter i hele Fællesskapet. Uten dette vil gjensidig godkjenning av nasjonale regelverk skape uløselige politiske og tekniske vansker med hensyn til fortolkning og ansvar. Likeledes er standardisering uten forhåndsdefinisjon av harmoniserte regelverkskrav ikke tilstrekkelig for å løse problemene.
- 7) Ansvaret for å godkjenne taubaneanlegg er generelt tillagt en etat innen vedkommende nasjonale myndigheter. I visse tilfeller kan godkjenning av komponentene ikke innhentes på forhånd, men først når kunden søker om slik godkjenning. Likeledes kan den pålagte kontrollen av taubaneanlegget før det tas i bruk føre til at visse komponenter eller visse teknologiske løsninger forkastes. Slike forhold fører til økte kostnader og lengre leveringstider og er særlig skadelige for utenlandske produsenter. Dessuten fører myndighetene også nøye tilsyn med taubaneanlegg når de er i drift. Årsakene til alvorlige ulykker kan knyttes til valg av sted, til selve transportsystemet, til konstruksjonene eller til måten systemet drives og vedlikeholdes på.
- 8) På denne bakgrunn avhenger sikkerheten ved taubaneanlegg like mye av de omkringliggende forholdene, av kvaliteten på de leverte industrivarene og av hvordan de monteres, oppføres på stedet og overvåkes under drift. Dette understreker viktigheten av å ha et helhetssyn på taubaneanlegg for å kunne vurdere

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 106 av 3.5.2000, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 115/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 25.

⁽¹⁾ EFT C 70 av 8.3.1994, s. 8 og EFT C 22 av 26.1.1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 388 av 31.12.1994, s. 26.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 6. april 1995 (EFT C 109 av 1.5.1995, s. 122), bekreftet 27. oktober 1999 (ennå ikke kunngjort i EFT), Rådets felles holdning av 28. juni 1999 (EFT C 243 av 27.8.1999, s. 1) og Europaparlamentsbeslutning av 27. oktober 1999 (ennå ikke kunngjort i EFT). Rådsbeslutning av 16. desember 1999.

sikkerhetsnivået og av en felles holdning til kvalitetssikring på fellesskapsplan. For at produsentene skal kunne overvinne sine nåværende vansker, og for at brukerne skal kunne dra full nytte av taubaneanlegg og nyte godt av det samme utviklingsnivå i alle medlemsstater, bør det på denne bakgrunn bestemmes et sett krav, samt framgangsmåter for kontroll og inspeksjon, som skal anvendes på ensartet måte i alle medlemsstater.

- 9) Personer fra alle medlemsstater og fra andre stater som bruker taubaneanlegg, må være sikret et tilfredsstillende sikkerhetsnivå. For å oppfylle dette kravet er det nødvendig å bestemme framgangsmåter og undersøkelses-, kontroll- og inspeksjonsmetoder. Dette gjør det nødvendig å bruke standardiserte tekniske innretninger som må integreres i taubaneanlegg.
- 10) Der rådsdirektiv 85/337/EØF⁽¹⁾ krever det, må miljøvirkningene av taubaneanlegg vurderes. Ut over de virkninger som er nevnt i direktivet, bør det tas hensyn til både miljøvern og krav i forbindelse med bærekraftig utvikling av turisme.
- 11) Taubaneanlegg kan bli omfattet av virkeområdet for rådsdirektiv 93/38/EØF av 14. juni 1993 om samordning av innkjøpsreglene for oppdragsgivere innen vann- og energiforsyning, transport og telekommunikasjon⁽²⁾.
- 12) Tekniske spesifikasjoner bør tas med i den generelle dokumentasjonen eller i anbudsgrunnlaget for hver enkelt kontrakt. De tekniske spesifikasjonene må bestemmes ved henvisning til europeiske spesifikasjoner når slike spesifikasjoner finnes.
- 13) For å gjøre det lettere å påvise samsvar med de grunnleggende kravene, er det nyttig å ha harmoniserte europeiske standarder, da produktet antas å være i samsvar med de grunnleggende kravene når det oppfyller disse standardene. Harmoniserte europeiske standarder utarbeides av private organer og må bevare sin ikke-bindende status. For dette formål er Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN) og Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering (CENELEC) anerkjent som de organer som har kompetanse til å vedta harmoniserte standarder som følger de generelle retningslinjene for samarbeid mellom Kommisjonen og de to organene som ble undertegnet 13. november 1984.
- 14) I dette direktiv betyr en harmonisert standard en teknisk spesifikasjon (europeisk standard eller harmoniseringsdokument) vedtatt av ett av organene eller av begge, etter anmodning fra Kommisjonen i henhold til

europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjons-samfunnsprosedyrer⁽³⁾ og i samsvar med de generelle retningslinjene nevnt ovenfor. I standardiseringsaker bør Kommisjonen bistås av komiteen nevnt i direktivet, og denne komiteen vil om nødvendig rådspørre tekniske eksperter.

- 15) Bare sikkerhetskomponenter eller delsystemer i et anlegg som er i samsvar med en nasjonal standard som gjennomfører en harmonisert standard som det er kunngjort henvisning til i *De Europaiske Fellesskaps Tidende*, anses å være i samsvar med de relevante grunnleggende kravene i dette direktiv, uten at noen spesiell begrunnelse er nødvendig.
- 16) Dersom det ikke finnes europeiske spesifikasjoner, bør de tekniske spesifikasjonene i størst mulig grad bestemmes ved henvisning til andre standarder som er i bruk i Fellesskapet. Byggherrer kan bestemme de tilleggsspesifikasjoner som er nødvendige for å utfylle de europeiske spesifikasjonene eller andre standarder. Disse bestemmelsene må i alle tilfeller gjøre det mulig å sikre samsvar med de harmoniserte kravene på fellesskapsplan som taubaneanlegg skal oppfylle.
- 17) Det er dessuten i medlemsstatenes interesse å ha et internasjonalt standardiseringssystem som kan lage standarder som faktisk brukes av internasjonale handelspartnere og oppfyller kravene i Fellesskapets politikk.
- 18) I visse medlemsstater kan byggherrer for tiden i den generelle dokumentasjonen eller i anbudsgrunnlaget for hver enkel kontrakt angi framgangsmåtene for kontroll og inspeksjon. Disse framgangsmåtene må i framtiden, særlig når det gjelder sikkerhetskomponenter, ligge innenfor rammen av rådsresolusjon av 21. desember 1989 om en helhetsmetode for samsvarsvurdering⁽⁴⁾. Begrepet sikkerhetskomponent omfatter ikke bare fysiske gjenstander, men også immaterielle gjenstander som programvare. Framgangsmåtene for vurdering av sikkerhetskomponenters samsvar må være basert på bruk av de moduler som er fastsatt i rådsbeslutning 93/465/EØF⁽⁵⁾. Når det gjelder sikkerhetskomponenter, bør prinsippene og vilkårene for anvendelse av kvalitetssikring av konstruksjonen bestemmes. En slik metode er nødvendig for å fremme generell bruk av kvalitetssikringssystemet i foretakene.
- 19) Når det foretas metodisk sikkerhetsanalyse av taubaneanlegg, er det nødvendig å kartlegge de komponenter som taubaneanleggets sikkerhet avhenger av.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 85/337/EØF av 27. juni 1985 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger (EFT L 175 av 5.7.1985, s. 40). Direktivet sist endret ved direktiv 97/11/EF (EFT L 73 av 14.3.1997, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 199 av 9.8.1993, s. 84. Direktivet sist endret ved direktiv 98/4/EF (EFT L 101 av 1.4.1998, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37. Direktivet endret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 av 5.8.1998, s. 18).

⁽⁴⁾ EFT C 10 av 16.1.1990, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådsbeslutning 93/465/EØF av 22. juli 1993 om modulene for de forskjellige fasene i rutinene for samsvarsvurdering og reglene for påføring og bruk av CE-samsvarsmarkering til bruk i direktivene om teknisk harmonisering (EFT L 220 av 30.8.1993, s. 23).

- 20) I sitt anbudsgrunnlag kan byggherrene ved henvisning til europeiske spesifikasjoner fastsette de egenskaper som produsentene er avtaleforpliktet til å garantere, særlig for sikkerhetskomponenter. I denne sammenheng er komponentenes samsvar hovedsakelig knyttet til deres bruksområde og ikke bare til fri bevegelighet på fellesskapsmarkedet.
- 21) Sikkerhetskomponenter bør ha CE-merking som skal påføres enten av produsenten eller av dennes representant etablert i Fellesskapet. CE-merkingen betyr at sikkerhetskomponenten er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv og bestemmelsene i andre gjeldende fellesskapsdirektiver om CE-merking.
- 22) Det er ikke nødvendig å påføre CE-merking på delsystemer som omfattes av bestemmelsene i dette direktiv, men på grunnlag av samsvarsvurderingen foretatt etter framgangsmåten fastsatt for dette formål i dette direktiv, er samsvarserklæring tilstrekkelig. Dette berører ikke produsentenes plikt til å påføre CE-merking på visse delsystemer for å bekrefte at de er i samsvar med andre fellesskapsbestemmelser som får anvendelse på dem.
- 23) Medlemsstatenes ansvar for helse, sikkerhet og andre aspekter som omfattes av de grunnleggende kravene på deres territorium, må erkjennes i en beskyttelsesklausul som fastsetter hensiktsmessige fellesskapsframgangsmåter.
- 24) Det er nødvendig med en framgangsmåte for inspeksjon av delsystemer i taubaneanlegg før de tas i bruk. Slik inspeksjon må sette myndighetene i stand til å forvisse seg om at på hvert trinn i konstruksjonen, produksjonen og ibruktakingen er det oppnådde resultatet i samsvar med de aktuelle bestemmelser i dette direktiv. Dette må også gi produsentene sikkerhet for likebehandling, uansett medlemsstat. Det bør derfor bestemmes prinsipper og vilkår som regulerer EF-kontroll av delsystemer i anlegg.
- 25) Det må i sikkerhetsanalysen tas hensyn til begrensningene knyttet til driften av taubaneanlegg, men ikke på en slik måte at det er til skade for prinsippet om fritt varebyte eller sikkerheten ved taubaneanlegg. Selv om dette direktiv ikke omfatter selve driften av taubaneanlegg, bør Kommisjonen derfor foreslå for medlemsstatene en rekke rekommandasjoner for å sikre at slike anlegg som ligger på deres territorium, drives på en slik måte at de gir brukerne, driftspersonalet og tredjemann en høy grad av vern.
- 26) Når det gjelder taubaneanlegg, kan det foretas fullskalaprøvinger av teknologiske nyvinninger bare ved bygging av et nytt anlegg. På disse vilkår bør det fastsettes en framgangsmåte som også gjør det mulig å fastlegge spesielle vilkår, samtidig som de grunnleggende kravene overholdes.
- 27) Taubaneanlegg som det er gitt tillatelse for, men som det ennå ikke er begynt byggearbeider for eller som allerede er under bygging, må oppfylle kravene i dette direktiv, med mindre medlemsstatene gjør et annet velbegrunnet vedtak og det oppnås et like høyt vernnivå. Bestemmelsene i dette direktiv må overholdes når eksisterende taubaneanlegg endres dersom nasjonal lovgivning krever at det skal gis tillatelse til slike endringer.
- 28) Det er ikke nødvendig å kreve at alle eksisterende taubaneanlegg bringes i samsvar med bestemmelsene som får anvendelse på nye anlegg. Dette kan likevel vise seg å bli nødvendig dersom de grunnleggende sikkerhetsmålene ikke overholdes. Skulle dette være tilfellet, bør Kommisjonen foreslå for medlemsstatene en rekke rekommandasjoner for å sikre at eksisterende taubaneanlegg på deres territorium gir brukerne en høy grad av vern i lys av de bestemmelser på dette område som får anvendelse på nye anlegg.
- 29) Særlig i mangel av en europeisk spesifikasjon må de meldte organer med ansvar for framgangsmåtene for samsvarsvurdering av både sikkerhetskomponenter og delsystemer i taubaneanlegg, samordne sine beslutninger i så stor grad som mulig. Kommisjonen må påse at de gjør dette.
- 30) Gjennomføringen av de grunnleggende kravene, særlig med hensyn til sikkerheten ved anlegget, og samordning av alle framgangsmåter, gjør det nødvendig å nedsette en komité.
- 31) Tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾ —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

1. Dette direktiv får anvendelse på taubaneanlegg til persontransport.
2. I dette direktiv menes med «taubaneanlegg til persontransport», anlegg bestående av flere komponenter konstruert, produsert, montert og tatt i bruk for det formål å transportere personer.

Når de er oppført på bruksstedet, brukes disse anleggene til å transportere personer i vogner eller med trekkinnretninger, som bæres av og/eller bevegtes med tau plassert langs traseen.

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

3. De aktuelle anleggene er:

- a) kabelbaner og andre anlegg med vogner montert på hjul eller på andre bæreinnetninger der framdriften skjer med et eller flere tau,
- b) svevebaner der vognene bæres og/eller trekkes med et eller flere tau; denne gruppen omfatter også gondolbaner og stolheiser,
- c) skitrekke, der brukerne med egnet utstyr trekkes ved hjelp av et tau.

4. Dette direktiv får anvendelse på:

- anlegg som bygges og tas i bruk etter direktivets ikrafttredelse,
- delsystemer og sikkerhetskomponenter som markedsføres etter direktivets ikrafttredelse.

Det gjelder de harmoniseringsbestemmelser som er nødvendige og tilstrekkelige for å sikre og garantere overholdelse av de grunnleggende krav som er nevnt i artikkel 3 nr. 1.

Dersom det på viktige kjennetegn, delsystemer eller sikkerhetskomponenter i eksisterende anlegg foretas endringer som medfører at den aktuelle medlemsstaten krever ny tillatelse til ibruktaking, må slike endringer og deres konsekvenser for anlegget som helhet tilfredsstille de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

5. I dette direktiv menes med:

- «anlegg», hele systemet oppført på stedet, bestående av infrastruktur og delsystemene nevnt i vedlegg I, der infrastruktur spesialkonstruert for hvert anlegg og bygd på stedet betyr linjetraseen, systemdataene, stasjonsbygg og konstruksjoner langs strekningen som er nødvendige for oppføringen og driften av anlegget, herunder fundamentene,
- «sikkerhetskomponent», enhver grunnleggende komponent, komponentgruppe, delsammenstilling eller komplett sammenstilling av utstyr og enhver innretning som er integrert i anlegget for det formål å ivareta en sikkerhetsfunksjon og er kartlagt i sikkerhetsanalysen, som ved svikt medfører fare for menneskers sikkerhet og helse, enten disse er brukere, driftspersonale eller tredjemann,
- «byggherre», enhver fysisk eller juridisk person som bestiller bygging av et anlegg,
- «driftstekniske krav», alle de tekniske bestemmelser og tiltak som har en innvirkning på konstruksjonen og er nødvendige for at anlegget skal kunne drives sikkert,
- «vedlikeholdstekniske krav», alle de tekniske bestemmelser og tiltak som har en innvirkning på konstruksjonen og oppføringen og er nødvendige for

vedlikehold beregnet på å sikre at anlegget drives på en sikker måte.

6. Dette direktiv får ikke anvendelse på:

- heiser i henhold til direktiv 95/16/EF⁽¹⁾,
- taudrevne sporveier med tradisjonell konstruksjon,
- anlegg som brukes til landbruksformål,
- spesielt utstyr, fast eller mobilt, til bruk i tivolier og/eller fornøynelsesparker og som er konstruert for fritidsformål og ikke som transportmiddel for personer,
- gruveanlegg eller faste anlegg som brukes til industriformål,
- taudrevne ferger,
- tannhjulsdrevne tog,
- kjededrevne anlegg.

Artikkel 2

1. Dette direktiv får anvendelse uten å berøre andre fellesskapsdirektiver, men overholdelse av de grunnleggende kravene fastsatt i dette direktiv kan likevel gjøre det nødvendig å anvende spesielle europeiske spesifikasjoner utarbeidet spesielt for dette formålet.

2. Med «europeisk spesifikasjon» menes en felles teknisk spesifikasjon, en europeisk teknisk godkjenning eller en nasjonal standard som gjennomfører en europeisk standard.

3. Henvisningene for europeiske spesifikasjoner, som kan være felles tekniske spesifikasjoner, europeiske tekniske godkjenninger i henhold til direktiv 93/38/EØF eller nasjonale standarder som brukes til å gjennomføre harmoniserte europeiske standarder, skal offentliggjøres i *De Europaiske Fellesskaps Tidende*.

4. Medlemsstatene skal offentliggjøre henvisningene for nasjonale standarder som brukes til å gjennomføre harmoniserte europeiske standarder.

5. Dersom det ikke finnes harmoniserte europeiske standarder, skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å underrette de berørte parter om de eksisterende nasjonale standardene og tekniske spesifikasjonene som betraktes som viktige eller nyttige til å sikre korrekt gjennomføring av de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

6. De tekniske spesifikasjonene som også kreves for å utfylle europeiske spesifikasjoner eller andre standarder, må ikke være til hinder for overholdelsen av de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

7. Dersom en medlemsstat eller Kommissjonen anser at en

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/16/EF av 29. juni 1995 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om heiser (EFT L 213 av 7.9.1995, s. 1).

europesk spesifikasjon nevnt i nr. 2 ikke fullt ut tilfredsstillende de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1, skal Kommissjonen eller den aktuelle medlemsstaten forelegge saken for komiteen nevnt i artikkel 17 og angi årsakene til dette. Komiteen skal avgi hasteuttalelse.

I lys av komiteens uttalelse og etter samråd med komiteen nedsatt i henhold til direktiv 98/34/EF når det gjelder harmoniserte europeiske standarder, skal Kommissjonen underrette medlemsstatene om hvorvidt det er nødvendig å fjerne de aktuelle europeiske spesifikasjonene fra offentliggjøringen nevnt i nr. 3.

Artikkel 3

1. Anleggene og deres infrastruktur, delsystemer og anleggets sikkerhetskomponenter må oppfylle de grunnleggende kravene som er fastsatt i vedlegg II og som får anvendelse på dem.

2. Når en nasjonal standard som gjennomfører en harmonisert europeisk standard som det er kunngjort henvisning for i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, omfatter de grunnleggende sikkerhetskravene fastsatt i vedlegg II, skal anleggene og deres infrastruktur, delsystemer og et anleggs sikkerhetskomponenter som er konstruert i samsvar med standarden, antas å oppfylle de aktuelle grunnleggende kravene.

Artikkel 4

1. Etter anmodning fra byggherren eller dennes representant, skal alle planlagte anlegg gjennomgå en sikkerhetsanalyse som bestemt i vedlegg III og som omfatter alle sikkerhetsaspekter ved systemet og dets omgivelser innenfor rammen av konstruksjon, oppføring og ibruktaking og gjør det mulig å kartlegge, ut fra tidligere erfaring, de risikoer som vil kunne forekomme under drift.

2. Sikkerhetsanalysen skal danne grunnlag for en sikkerhetsrapport som anbefaler tiltak som skal håndtere enhver slik risiko og inneholder en liste over de sikkerhetskomponenter og delsystemer som må omfattes av bestemmelsene i kapittel II eller III.

KAPITTEL II

SIKKERHETSKOMPONENTER

Artikkel 5

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å påse at sikkerhetskomponentene:

— markedsføres bare dersom de gjør det mulig å oppføre et anlegg som tilfredsstillende de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1,

— tas i bruk bare dersom de gjør det mulig å oppføre anlegg som ikke medfører noen fare for menneskers sikkerhet eller helse eller eventuelt sikkerhet for eiendom, når de installeres og vedlikeholdes korrekt og brukes i samsvar med sitt formål.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes rett til å fastsette, i samsvar med traktaten, de krav de mener er nødvendige for å sikre at mennesker, og særlig arbeidstakere, vernes når de bruker de aktuelle anleggene, forutsatt at dette ikke innebærer at anleggene endres på en måte som ikke er angitt i dette direktiv.

Artikkel 6

Medlemsstatene kan ikke på sitt territorium og på grunnlag av dette direktiv forby, begrense eller hindre markedsføring av sikkerhetskomponenter som er beregnet på bruk i et anlegg når slike komponenter tilfredsstillende bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 7

1. Medlemsstatene skal anse sikkerhetskomponenter nevnt i artikkel 4 nr. 2 som er påført CE-samsvarsmerkingen vist i vedlegg IX og vedlagt EF-samsvarserklæring fastsatt i vedlegg IV, for å være i samsvar med alle aktuelle bestemmelser i dette direktiv.

2. Før en sikkerhetskomponent markedsføres, må produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet:

- la sikkerhetskomponenten gjennomgå en framgangsmåte for samsvarsvurdering i samsvar med vedlegg V, og
- påføre CE-samsvarsmerkingen på sikkerhetskomponenten og, på grunnlag av modulene fastsatt i beslutning 93/465/EØF, utarbeide en EF-samsvarserklæring i samsvar med vedlegg IV.

3. Framgangsmåten for samsvarsvurdering for en sikkerhetskomponent skal iverksettes etter anmodning fra produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet av det meldte organ nevnt i artikkel 16 som vedkommende har valgt for dette formål.

4. Dersom sikkerhetskomponentene omfattes av andre direktiver som angår andre aspekter og som også fastsetter påføring av CE-samsvarsmerking, skal merkingen angi at sikkerhetskomponenten også forutsettes å være i samsvar med bestemmelsene i disse andre direktivene.

5. Dersom verken produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet har overholdt forpliktelsene i nr. 1 til 4, skal disse forpliktelsene pålegge den som markedsfører sikkerhetskomponenten i Fellesskapet. De samme forpliktelsene skal gjelde for den som produserer sikkerhetskomponentene til egen bruk.

KAPITTEL III

DELSYSTEMER

Artikkel 8

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å påse at delsystemer i henhold til vedlegg I markedsføres bare dersom de gjør det mulig å oppføre anlegg som tilfredsstillende grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

Artikkel 9

Medlemsstatene kan ikke på sitt territorium og på grunnlag av dette direktiv forby, begrense eller hindre markedsføring av delsystemer til bruk i et anlegg når disse delsystemene oppfyller bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 10

1. Medlemsstatene skal anse delsystemer i henhold til vedlegg I som er vedlagt EF-samsvarserklæring basert på mønstret fastsatt i vedlegg VI og den tekniske dokumentasjonen fastsatt i nr. 3 i denne artikkel, for å være i samsvar med de aktuelle grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1.

2. EF-prosedyren for kontroll av delsystemer skal iverksettes etter anmodning fra produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet eller, dersom slik ikke finnes, av den fysiske eller juridiske person som markedsfører det aktuelle delsystemet, av det meldte organ nevnt i artikkel 16 som produsenten, dennes representant eller ovennevnte person har valgt for dette formål. EF-samsvarserklæringen skal utarbeides av produsenten eller dennes representant eller ovennevnte person på grunnlag av EF-kontrollen nevnt i vedlegg VII.

3. Det meldte organet skal utarbeide EF-kontrollsertifikatet i samsvar med vedlegg VII og den tekniske dokumentasjonen som vedlegges det. Den tekniske dokumentasjonen skal inneholde alle nødvendige dokumenter angående delsystemets egenskaper og eventuelt alle dokumenter som bekrefter sikkerhetskomponentenes samsvar. Den må også inneholde alle relevante detaljer om vilkårene for og begrensningene på bruken, samt instruksjer for vedlikehold.

KAPITTEL IV

ANLEGG

Artikkel 11

1. Hver medlemsstat skal fastsette framgangsmåter for å gi tillatelse til bygging og ibruktaking av anlegg som ligger på deres territorium.

2. Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak og fastsette framgangsmåter for å påse at sikkerhetskomponentene og delsystemene som er nevnt i vedlegg I og

som er integrert i anlegg bygd på deres territorium, installeres og tas i bruk bare dersom de gjør det mulig å oppføre anlegg som ikke medfører noen fare for menneskers sikkerhet og helse eller eventuelt sikkerhet for eiendom, når de installeres og vedlikeholdes korrekt og brukes i samsvar med sitt formål.

3. Dersom en medlemsstat anser at en sikkerhetskomponent eller et delsystem nevnt i vedlegg I er konstruert eller bygd med bruk av en nyskapende metode, skal den treffe alle hensiktsmessige tiltak og kan fastsette spesielle vilkår for byggingen og/eller ibruktakingen av et anlegg der slike nyskapende komponenter eller delsystemer vil bli brukt. Den skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette og oppgi sin begrunnelse. Kommisjonen skal umiddelbart forelegge saken for komiteen nevnt i artikkel 17.

4. Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å påse at anleggene bygges og tas i bruk bare dersom de er utformet og oppført på en slik måte at de garanterer at de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1 er oppfylt.

5. På grunnlag av bestemmelsene nevnt i nr. 1 kan medlemsstatene ikke forby, begrense eller hindre fritt varebytte for sikkerhetskomponenter og delsystemer nevnt i vedlegg I som er vedlagt en EF-samsvarserklæring i henhold til artikkel 7 eller 10.

6. Sikkerhetsanalysen, EF-samsvarserklæringer og den medfølgende tekniske dokumentasjonen som gjelder sikkerhetskomponentene og delsystemene nevnt i vedlegg I må av byggherren eller dennes representant framlegges for den myndighet som er ansvarlig for å godkjenne anlegget, og en kopi av dem skal oppbevares ved anlegget.

7. Medlemsstatene må påse at sikkerhetsanalysen, sikkerhetsrapporten og den tekniske dokumentasjonen foreligger og inneholder all dokumentasjon angående anleggets kjennetegn og eventuelt alle dokumenter som bekrefter samsvar for sikkerhetskomponenter og delsystemer nevnt i vedlegg I. I tillegg må det foreligge dokumenter som angir de nødvendige vilkårene, herunder begrensninger på driften, og fullstendige detaljer angående vedlikehold, overvåkning, justering og ettersyn.

Artikkel 12

Med forbehold for andre lovbestemmelser, kan medlemsstatene ikke forby, begrense eller hindre at anlegg som oppfyller bestemmelsene i dette direktiv, bygges og tas i bruk på deres territorium.

Artikkel 13

Medlemsstatene skal påse at et anlegg fortsetter å være i drift bare dersom det tilfredsstillende vilkårene fastsatt i sikkerhetsrapporten.

KAPITTEL V

BESKYTTELSESTILTAK

Artikkel 14

1. Dersom en medlemsstat fastslår at en sikkerhetskomponent som er påført CE-samsvarmerkingen og som markedsføres og brukes i samsvar med sitt formål, eller at et delsystem med en EF-samsvarserklæring nevnt i artikkel 10 nr. 1 som brukes i samsvar med sitt formål, medfører fare for menneskers sikkerhet og helse og eventuelt sikkerhet for eiendom, skal den treffe alle hensiktsmessige tiltak for å begrense bruksvilkårene for komponenten eller delsystemet eller forby at de brukes.

Den aktuelle medlemsstaten skal umiddelbart underrette Kommissjonen om de tiltak som treffes og angi grunnene for sin avgjørelse, særlig dersom det manglende samsvaret skyldes:

- a) at de grunnleggende kravene nevnt i artikkel 3 nr. 1 ikke er oppfylt,
- b) feilaktig anvendelse av de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2, i den utstrekning anvendelse av disse spesifikasjonene påberopes,
- c) mangler ved de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2.

2. Kommissjonen skal så snart som mulig rådspørre de berørte parter. Dersom Kommissjonen etter denne rådspørningen fastslår at:

— tiltakene er berettiget, skal den umiddelbart underrette medlemsstaten som tok initiativ og de øvrige medlemsstatene, om dette; dersom avgjørelsen nevnt i nr. 1 skyldes mangler ved de europeiske spesifikasjonene, skal Kommissjonen, etter å ha rådspurt de berørte parter, iverksette framgangsmåten nevnt i artikkel 2 nr. 7 dersom medlemsstaten som har truffet avgjørelsen, har til hensikt å opprettholde den,

— tiltakene i forbindelse med en sikkerhetskomponent er uberettigede, skal den umiddelbart underrette produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet og medlemsstaten som traff tiltakene, om dette,

— tiltakene i forbindelse med et delsystem er uberettigede, skal den umiddelbart underrette produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet om dette, eller, dersom dette ikke er mulig, den fysiske eller juridiske personen som har markedsført det aktuelle delsystemet, samt medlemsstaten som traff tiltakene.

3. Dersom det fastslås at en sikkerhetskomponent som er påført CE-samsvarmerking, ikke er i samsvar, skal vedkommende medlemsstat treffe hensiktsmessige tiltak overfor den som har påført merkingen og utarbeidet EF-samsvarserklæringen, og underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om dette.

4. Dersom det fastslås at et delsystem med EF-samsvarserklæring ikke er i samsvar, skal vedkommende medlemsstat treffe hensiktsmessige tiltak overfor den som har utarbeidet EF-samsvarserklæringen, og underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om dette.

5. Kommissjonen skal påse at medlemsstatene holdes underrettet om resultatet av framgangsmåten.

Artikkel 15

Dersom en medlemsstat fastslår at et godkjent anlegg som brukes i samsvar med sitt formål medfører fare for menneskers sikkerhet og helse, og eventuelt sikkerhet for eiendom, skal den treffe alle hensiktsmessige tiltak for å begrense driftsvilkårene til anlegget eller forby driften av det.

KAPITTEL VI

MELDTE ORGANER

Artikkel 16

1. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om de organer som har ansvar for å iverksette framgangsmåten for samsvarsvurdering nevnt i artikkel 7 og 10, og angi hvert organs ansvarsområde. Kommissjonen skal tildele dem identifikasjonsnumre. Kommissjonen skal i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* offentliggjøre listen over meldte organer med deres identifikasjonsnummer og ansvarsområde, og skal påse at listen ajourføres.

2. Medlemsstatene skal anvende kriteriene oppført i vedlegg VIII ved vurderingen av de organer som skal meldes. Organer som oppfyller vurderingskriteriene fastsatt i de aktuelle harmoniserte europeiske standarder, skal antas å oppfylle disse kriteriene.

3. En medlemsstat som har meldt et organ, må tilbakekalle meldingen dersom den fastslår at organet ikke lenger oppfyller kriteriene oppført i vedlegg VIII. Den skal umiddelbart underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om dette.

4. Ved behov skal samordning av de meldte organene iverksettes i samsvar med artikkel 17.

KAPITTEL VII

KOMITÉ

Artikkel 17

1. Kommissjonen skal bistås av en komité.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 3 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

KAPITTEL VIII

CE-SAMSVARSMERKING

Artikkel 18

1. CE-samsvarsmerket skal bestå av bokstavene «CE» med grafisk utforming som vist i mønstret i vedlegg IX.
2. CE-samsvarsmerket skal festes på hver sikkerhetskomponent på tydelig og synlig måte, eller dersom dette ikke er mulig, på en etikett som er permanent festet til komponenten.
3. Det er ikke tillatt å påføre sikkerhetskomponenter merker eller preging som kan virke villedende på tredjemann med hensyn til CE-samsvarsmerkets betydning og utforming. Enhver annen merking kan påføres sikkerhetskomponenten, forutsatt at slik merking ikke gjør CE-samsvarsmerkingen mindre synlig og lettlest.
4. Uten at artikkel 14 berøres:
 - a) dersom en medlemsstat fastslår at CE-samsvarsmerket er påført uberettiget, er produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet forpliktet til å sørge for at sikkerhetskomponenten bringes i samsvar med bestemmelsene om CE-samsvarsmerking, og at overtredelsen opphører på de vilkår medlemsstaten fastsetter,
 - b) dersom sikkerhetskomponenten fortsatt ikke er i samsvar, skal medlemsstaten treffe alle nødvendige tiltak for å begrense eller forby markedsføring av den aktuelle sikkerhetskomponenten, eller sørge for at den trekkes tilbake fra markedet etter framgangsmåtene fastsatt i artikkel 14.

KAPITTEL IX

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 19

Ethvert vedtak gjort i henhold til dette direktiv som innebærer begrensning av bruken eller markedsføring av sikkerhetskomponenter eller av et delsystem i et anlegg, skal begrunnes. Vedtaket skal så snart som mulig meddeles den berørte part, som samtidig skal underrettes om den klageadgang som foreligger etter gjeldende lovgivning i den aktuelle medlemsstaten, og om fristen for slik klage.

Artikkel 20

Anlegg som det er gitt tillatelse til før dette direktivs ikrafttredelse og som byggingen ikke er påbegynt for, må være i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, med mindre medlemsstatene bestemmer noe annet og angir begrunnelsen for dette, og et like høyt vernnivå oppnås.

Artikkel 21

1. Medlemsstatene skal innen 3. mai 2002 vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

3. Medlemsstatene skal i en periode på fire år etter dette direktivs ikrafttredelse tillate:

— bygging og ibruktaking av anlegg,

— markedsføring av delsystemer og sikkerhetskomponenter

som er i samsvar med gjeldende bestemmelser på deres territorium på ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv.

4. Kommissjonen skal senest 3. mai 2004 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av dette direktiv, særlig artikkel 1 nr. 6 og artikkel 17, og eventuelt framlegge forslag til endringer.

Artikkel 22

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europaiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 20. mars 2000.

For Europaparlamentet

N. FONTAINE

President

For Rådet

J. GAMA

Formann

*VEDLEGG I***DELSYSTEMER I ET ANLEGG**

For dette direktivs formål inndeles et anlegg i infrastruktur og delsystemene oppført nedenfor, der driftstekniske krav og vedlikeholdstekniske krav må tas i betraktning i hvert enkelt tilfelle:

1. Tau og tauforbindelser
 2. Drivmaskineri og bremser
 3. Mekaniske innretninger
 - 3.1. Taustrammeinnretninger
 - 3.2. Mekaniske innretninger i stasjonene
 - 3.3. Mekaniske innretninger i konstruksjonene langs traseen
 4. Vogner
 - 4.1. Gondoler, stoler og trekkinnretninger
 - 4.2. Oppheng
 - 4.3. Løpeverk
 - 4.4. Forbindelser med tauet
 5. Elektrotekniske innretninger
 - 5.1. Styrings-, overvåkings- og sikkerhetsinnretninger
 - 5.2. Kommunikasjons- og informasjonsutstyr
 - 5.3. Lynavledeanlegg
 6. Redningsutstyr
 - 6.1. Fast redningsutstyr
 - 6.2. Mobilt redningsutstyr
-

VEDLEGG II

GRUNNLEGGENDE KRAV

1. **Formål**

Dette vedlegg angir de grunnleggende krav, herunder vedlikeholdstekniske krav og driftstekniske krav, som får anvendelse på konstruksjon, bygging og ibruktaking av anlegg nevnt i artikkel 1 nr. 5 i dette direktiv.

2 **Generelle krav**2.1 *Sikkerhet for personer*

Sikkerhet for brukere, arbeidstakere og tredjemann er et avgjørende krav ved konstruksjon, bygging og drift av anlegg.

2.2. *Sikkerhetsprinsipper*

Alle anlegg må konstrueres, bygges, drives og vedlikeholdes i samsvar med følgende prinsipper, som skal anvendes i den angitte rekkefølgen:

- eliminere, eller dersom dette ikke er mulig, redusere risikoer ved konstruksjonsmessige og byggemessige forholdsregler,
- bestemme og iverksette alle nødvendige tiltak som beskyttelse mot risikoer som ikke kan elimineres ved konstruksjonsmessige og byggemessige forholdsregler,
- bestemme og kunngjøre de forholdsregler som skal treffes for å unngå de risikoer som det ikke har vært mulig å eliminere fullstendig ved hjelp av bestemmelsene og tiltakene nevnt i første og annet strekpunkt.

2.3. *Vurdering av ytre faktorer*

Anleggene må være slik konstruert og bygd at det er mulig å drive dem sikkert, idet det tas hensyn til anleggstypen, terrenget og miljøet der de ligger, atmosfæriske og meteorologiske forhold, samt eventuelle konstruksjoner og hindringer som befinner seg i luften eller på bakken i nærheten.

2.4. *Dimensjonering*

Anlegget, delsystemene og alle sikkerhetskomponenter må være dimensjonert, konstruert og bygd for å motstå, med en tilstrekkelig grad av sikkerhet, alle belastninger under alle forutsigbare forhold, også de som forekommer når anlegget ikke er i drift, og under hensyn særlig til ytre påvirkning, dynamiske effekter og tretthetsfenomener, samtidig som god teknisk praksis overholdes, særlig med hensyn til valg av materialer.

2.5. *Montering*

2.5.1. Anlegget, delsystemene og alle sikkerhetskomponenter må være slik konstruert og utført at de kan monteres og settes opp på en trygg måte.

2.5.2. Sikkerhetskomponentene må være slik utformet at monteringsfeil er umulig, enten ved konstruksjonen eller ved hjelp av hensiktsmessig merking på selve komponentene.

2.6. *Anleggets sikkerhet*

2.6.1. Sikkerhetskomponentene må være utformet og laget og kunne brukes på en slik måte at det i hvert tilfelle sikres at deres egen driftssikkerhet og/eller anleggets sikkerhet er ivaretatt, som nevnt i sikkerhetsanalysen i vedlegg III, slik at feil er høyst usannsynlig, og med en tilfredsstillende sikkerhetsmargin.

2.6.2. Anlegget må være konstruert og bygd på en slik måte at når det er i drift, vil enhver feil i en komponent som kan påvirke sikkerheten, også indirekte, i god tid bli møtt med et hensiktsmessig tiltak.

- 2.6.3. Beskyttelsestiltakene nevnt i nr. 2.6.1 og 2.6.2 må anvendes i hele tidsrommet mellom to planlagte inspeksjoner av den aktuelle komponenten. Tidsrommet mellom planlagte inspeksjoner av sikkerhetskomponentene må være tydelig angitt i bruksanvisningen.
- 2.6.4. Sikkerhetskomponenter som er integrert som reservedeler i et anlegg, må tilfredsstille de grunnleggende kravene i dette direktiv og vilkårene for god interaksjon med andre deler av anlegget.
- 2.6.5. Det må treffes tiltak for å sikre at virkningene av en brann i anlegget ikke innebærer en fare for sikkerheten til personer som transporteres, og arbeidstakere.
- 2.6.6. Det må treffes særlige tiltak for å beskytte anlegg og personer mot virkninger av lynnedslag.
- 2.7. *Sikkerhetsinnretninger*
- 2.7.1. Enhver mangel ved anlegget som vil kunne føre til feil som setter sikkerheten i fare, må, når det er mulig, oppdages, meldes og behandles av en sikkerhetsinnretning. Det samme gjelder for enhver normalt forutsigbar ytre hendelse som vil kunne sette sikkerheten i fare.
- 2.7.2. Det må være mulig å stanse anlegget manuelt til enhver tid.
- 2.7.3. Etter at anlegget er stanset av en sikkerhetsinnretning, må det ikke være mulig å starte det igjen med mindre det er truffet hensiktsmessige tiltak.
- 2.8. *Vedlikeholdstekniske krav*
- Anlegget må være slik konstruert og bygd at det er mulig å foreta såvel planlagt som ikke-planlagt vedlikehold og reparasjoner på en trygg måte.
- 2.9. *Miljøbelastninger*
- Anlegget må være slik konstruert og bygd at enhver belastning eller plage inne i eller utenfor anlegget som skyldes skadelige gasser, støy eller vibrasjoner, ikke overstiger de fastsatte grenseverdiene.
3. **Krav til infrastruktur**
- 3.1. *Trasé, hastighet, avstand mellom vogner*
- 3.1.1. Anlegget skal være slik konstruert at det kan drives sikkert og uten at det oppstår forstyrrelser eller fare, under hensyn til forhold i terrenget og til miljøet der anlegget ligger, atmosfæriske og meteorologiske forhold, eventuelle konstruksjoner og hindringer som befinner seg på bakken eller i luften i nærheten; dette gjelder for alle drifts- og vedlikeholdsforhold og ved redning av personer.
- 3.1.2. Det må sikres tilstrekkelig avstand horisontalt og vertikalt mellom vogner, trekkinnetninger, kjørebane, tau osv., og eventuelle konstruksjoner og hindringer som befinner seg på bakken eller i luften i nærheten, under hensyn til tauenes og vognenes eller trekkinnetningenes bevegelse loddrett, i lengderetningen og sideveis under de minst gunstige forutsigbare driftsforhold.
- 3.1.3. Største avstand mellom vognene og bakken må ta hensyn til anleggets art, vogntypen samt redningsmetoder. Når det gjelder åpne vogner, må den også ta hensyn til risikoen for fall, samt de psykologiske aspektene knyttet til avstanden mellom vognene og bakken.
- 3.1.4. Den høyeste hastigheten for vognene eller trekkinnetningene, den minste avstanden mellom dem, og deres akselerasjons- og bremseegenskaper må velges slik at personsikkerhet og anleggets driftssikkerhet ivaretas.
- 3.2. *Stasjoner og konstruksjoner langs traseen*
- 3.2.1. Stasjoner og konstruksjoner langs traseen må være slik konstruert, bygd og utstyrt at de er stabile. De skal gi sikker framføring av tau, vogner og trekkinnetninger, og skal kunne vedlikeholdes på en sikker måte, under alle driftsforhold.

- 3.2.2. Anleggets påstignings- og avstigningsområder må være slik utformet at de garanterer sikker trafikk med vogner, trekkinnetninger og personer. Særlig må vognenes og trekkinnetningenes bevegelse i stasjonene kunne foregå uten risiko for personer, under hensyn til disses eventuelle aktive medvirkning til bevegelsen.

4. **Krav til tau, drivmaskineri og bremsesystem og til mekaniske og elektriske innretninger**

4.1. *Tau og tauopplagring*

- 4.1.1. Med hensyn til tau må alle tiltak treffes i samsvar med god teknisk praksis for å:

- unngå brudd på tau og deres fester eller skjøter,
- sikre at de arbeider innenfor grensebelastningsverdiene,
- sikre tilstrekkelig opplagringssikkerhet og forhindre en avsporing,
- muliggjøre overvåkning av tauene.

- 4.1.2. Dersom ikke enhver risiko for tauavsporing kan hindres, må det treffes tiltak for å sikre at tauene kan fanges opp og anlegget stanses uten risiko for personer i tilfelle av en avsporing.

4.2. *Mekaniske innretninger*

4.2.1. Drivmaskineri

Drivmaskineriet til et anlegg må ha passende ytelse og kapasitet, tilpasset de forskjellige driftsforhold og -måter.

4.2.2. Nøddriftsmaskineri

Anlegget må ha et nøddriftsmaskineri med en energikilde som er uavhengig av hoveddriftsmaskineriets. Det er likevel ikke nødvendig med et nøddriftsmaskineri dersom sikkerhetsanalysen viser at personer kan forlate vognene, og særlig trekkinnetningene, enkelt, raskt og sikkert selv om det ikke finnes et nøddriftsmaskineri.

4.2.3. Bremsesystem

- 4.2.3.1. I et nødstilfelle under drift må det være mulig å stanse anlegget og/eller vognene til enhver tid, under de ugunstigste forholdene med hensyn til tillatt last og friksjonsvilkår på drivskiven. Stopplengden må være så kort som anleggets sikkerhet krever.

- 4.2.3.2. Retardasjonsverdiene må ligge innenfor hensiktsmessige grenser, slik at personsikkerheten er ivaretatt, og slik at det sikres at vognene, tauene og de øvrige delene av anlegget fungerer tilfredsstillende.

- 4.2.3.3. Alle anlegg må ha to eller flere bremsesystemer, hvert av dem må være i stand til å stanse anlegget, og må være slik samordnet at de automatisk erstatter det aktive systemet når dets effekt blir utilstrekkelig. Trekktauets siste bremsesystem må virke direkte på drivskiven. Disse bestemmelsene får ikke anvendelse på skitrek.

- 4.2.3.4. Anlegget må være utstyrt med en effektiv stopp- og holdemekanisme som sikkerhet mot at anlegget startes utilsiktet.

4.3. *Betjeningsinnretninger*

Betjeningsinnretningene må være slik utformet og laget at de er sikre og pålitelige, at de tåler normal driftsbelastning og ytre faktorer som fuktighet, ekstreme temperaturer eller elektromagnetisk forstyrrelse, og at de ikke forårsaker farlige situasjoner, selv i tilfelle av feilbetjening.

4.4. *Kommunikasjonsinnretninger*

Driftspersonalet må ved hjelp av egnede innretninger kunne kommunisere med hverandre til enhver tid og informere brukerne i nødstilfeller.

5. **Vogner og trekkinnretninger**

- 5.1. Vogner og/eller trekkinnretninger må være slik utformet og utstyrt at ingen person kan falle ut eller utsettes for andre farer under forutsigbare driftsforhold.
- 5.2. Vognenes og trekkinnretningenes fester på tauet må være slik dimensjonert og konstruert at de, under de ugunstigste forhold, ikke:
- skader tauet, eller
 - glir, unntatt når glidebevegelse ikke har noen vesentlig innvirkning på vognens, trekkinnretningens eller anleggets sikkerhet.
- 5.3. Dører (i vogner og gondoler) må være slik konstruert og utformet at de kan lukkes og stenges. Gulv og vegger må være slik konstruert og utformet at de under alle omstendigheter tåler det trykk og de belastninger de utsettes for av brukerne.
- 5.4. Dersom det av driftssikkerhetsmessige årsaker er nødvendig med en vognfører, må vognen være slik utstyrt at vedkommende kan utføre sine oppgaver.
- 5.5. Vogner og/eller trekkinnretninger og særlig deres oppheng må være slik konstruert og utstyrt at sikkerheten for arbeidstakere er ivarettatt når de utfører arbeidet i samsvar med aktuelle regler og instruksjoner.
- 5.6. For vogner utstyrt med utløsbare klemmer må alle tiltak treffes for å stanse ved avgang en vogn som er feilaktig tilkopledd tauet, og ved ankomst en vogn der klemmene ikke er frakopledd, uten fare for brukerne, slik at det forhindres at vognen faller av.
- 5.7. Kabelbanevogner og, i den grad anleggstypen tillater det, vogner på totausveibaner, må være utstyrt med en automatisk bremseinretning som virker på kjørebanelen eller bæretauet, når mulighet for brudd på trekktauet ikke med rimelighet kan utelukkes.
- 5.8. Dersom enhver risiko for vognavsporing ikke kan elimineres ved andre tiltak, må vognen være utstyrt med avspøringsvern som gjør det mulig å stanse vognen uten risiko for personer.

6. **Utstyr for brukerne**

Atkomst til påstigningsområder og utgang fra avstigningsområder, samt brukernes påstigning og avstigning må være innrettet med tanke på vognenes bevegelse og stans på en slik måte at personsikkerheten ivaretas, særlig i områder der det er risiko for fall.

Det må være mulig for barn og personer med nedsatt bevegelsesevne å benytte anlegget trygt dersom anlegget er konstruert for transport av slike personer.

7. **Driftstekniske krav**

7.1. *Sikkerhet*

- 7.1.1. Alle tekniske forholdsregler og tiltak må treffes for å sikre at anlegget brukes i samsvar med sitt formål etter sin tekniske spesifikasjon og de fastsatte driftsvilkårene, og at instruksene for sikker drift og vedlikehold kan overholdes. Bruksanvisningen og de tilhørende anvisninger skal være utarbeidet på ett eller flere av Fællesskapets offisielle språk, som kan bestemmes i samsvar med traktaten av den medlemsstat på hvis territorium anlegget bygges.

- 7.1.2. De personer som har ansvar for å drive anlegget, må ha til rådighet tilstrekkelige materielle ressurser og være kvalifisert til å utføre den aktuelle oppgaven.

7.2. *Sikkerhet i tilfelle driftsforstyrrelser på anlegget*

Alle tekniske forholdsregler og tiltak må treffes for å sikre at brukerne, i tilfelle driftsforstyrrelser på anlegget, kan bringes i sikkerhet innen en fastsatt tid tilpasset anleggstypen og omgivelsene, dersom anlegget stanses og ikke kan startes igjen raskt.

7.3. *Andre særlige bestemmelser som gjelder sikkerhet*

7.3.1. Betjenings- og arbeidsplasser

Bevegelige deler som normalt er tilgjengelige på stasjonene, må være slik konstruert, utformet og innbygd at de utelukker risiko eller, når det likevel foreligger risiko, skal slike deler være utstyrt med verneinnretninger som hindrer kontakt med anleggsdeler som kan forårsake ulykker. Innretningene må være av en type som ikke enkelt kan fjernes eller settes ut av funksjon.

7.3.2. Risiko for fall

Arbeidsplasser og arbeidsområder, også slike som brukes leilighetsvis, og atkomsten til dem må være slik utformet og innrettet at de hindrer personer som må arbeide eller ferdes der, fra å falle. Dersom dette ikke er tilstrekkelig, må de også være utstyrt med festepunkter for personlig verneutstyr for å hindre fall.

*VEDLEGG III***SIKKERHETSANALYSE**

Sikkerhetsanalysen som kreves for hvert taubaneanlegg nevnt i artikkel 1 nr. 5 i dette direktiv, må ta hensyn til hver planlagte driftsform. Analysen må være utarbeidet etter en anerkjent eller fastsatt metode og ta hensyn til god teknisk praksis og kompleksiteten ved det aktuelle anlegget. Den har også som mål å sikre at utformingen og konfigurasjonen av anlegget tar hensyn til de stedlige omgivelsene og de verst tenkelige situasjonene for å sikre tilfredsstillende sikkerhetsforhold.

Analysen må også omfatte sikkerhetsinnretningene og deres virkning på anlegget og tilhørende delsystemer som de setter i gang, slik at:

- de er i stand til å reagere på en første driftsstans eller svikt som oppdages, slik at de enten forblir i en tilstand som garanterer sikkerhet, i en lavere driftstilstand eller i en funksjonssikker tilstand (sikkerhetsstopp), eller
- de er overflødige og er under overvåkning, eller
- de er slik at sannsynligheten for svikt kan evalueres og at de har en standard tilsvarende den som oppnås ved sikkerhetsinnretninger som oppfyller kriteriene i første og annet strekpunkt.

Sikkerhetsanalysen skal brukes til å utarbeide oversikten over risikoer og farlige situasjoner i samsvar med artikkel 4 nr. 1 i dette direktiv og til å fastsette listen med sikkerhetskomponenter nevnt i artikkel 4 nr. 2. Resultatet av sikkerhetsanalysen må oppsummeres i en sikkerhetsrapport.

*VEDLEGG IV***SIKKERHETSKOMPONENTER: EF-SAMSVARERKLÆRING**

Dette vedlegg får anvendelse på sikkerhetskomponenter nevnt i artikkel 1 nr. 5 i dette direktiv for å sikre at de oppfyller de grunnleggende kravene som gjelder dem, nevnt i artikkel 3 nr. 1 i direktivet og bestemt i vedlegg II.

EF-samsvarerklæringen og den medfølgende dokumentasjonen må være datert og underskrevet. Den må være utarbeidet på de(t) samme språk som bruksanvisningen nevnt i vedlegg II nr. 7.1.1.

Erklæringen må inneholde følgende opplysninger:

- henvisninger til dette direktiv,
 - navn, firma og fullstendig adresse til produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet. En representant må også oppgi produsentens navn, firma og fullstendige adresse,
 - beskrivelse av komponenten (merke, type osv.),
 - angivelse av hvilken framgangsmåte som er benyttet for samsvarerklæringen (artikkel 7 i dette direktiv),
 - alle relevante bestemmelser som komponenten må oppfylle, og særlig bruksvilkårene,
 - navn og adresse til eventuelt meldt organ som medvirker i framgangsmåten som er benyttet for samsvar, og dato for EF-kontrollsertifikat med eventuelle detaljer om sertifikatets gyldighetstid og -vilkår,
 - eventuelt henvisning til harmoniserte standarder som har tjent som referanse,
 - angivelse av personen som har fullmakt til å undertegne på vegne av produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet.
-

VEDLEGG V

SIKKERHETSKOMPONENTER: SAMSVARSVURDERING

1. Virkeområde

Dette vedlegg får anvendelse på sikkerhetskomponenter med sikte på å kontrollere samsvar med de grunnleggende krav nevnt i artikkel 3 nr. 1 i dette direktiv og bestemt i vedlegg II. Det gjelder den vurdering som ett eller flere meldte organer gjør av om en komponent i seg selv oppfyller, isolert sett, de tekniske spesifikasjoner som er fastsatt for den.

2. Prosedyrenes innhold

Vurderingsprosedyrene som iverksettes av de meldte organene på både konstruksjons- og produksjonsstadiet, er basert på modulene bestemt i rådsbeslutning 93/465/EØF etter de metoder som er angitt i nedenstående tabell. Løsningene angitt i tabellen betraktes som likeverdige og kan brukes etter produsentens valg.

VURDERING AV SIKKERHETSKOMPONENTERS SAMSVAR

Konstruksjon	Produksjon
1. EF-typeprøving Modul B	1. a) Kvalitetssikring av produksjonen Modul D
	1. b) Produktverifisering Modul F
2. Full kvalitetssikring Modul H	2. Full kvalitetssikring Modul H
3. Enhetsverifisering Modul G	3. Enhetsverifisering Modul G

Modulene må anvendes under hensyn til de særlige tilleggsvilkårene fastsatt i hver modul

MODUL B: EF-TYPEPRØVING

- Denne modulen beskriver den delen av prosedyren der et meldt organ fastslår og attesterer at et eksemplar som er representativt for den planlagte produksjon, oppfyller bestemmelsene i dette direktiv.
- Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal sende søknad om EF-typeprøving til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal omfatte:

- produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom denne har sendt inn søknaden,
- en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er sendt til et annet meldt organ,
- den tekniske dokumentasjonen beskrevet i nr. 3.

Søkeren skal stille til rådighet for det meldte organ et eksemplar, heretter kalt «type», som er representativt for den aktuelle produksjonen. Det meldte organ kan be om ytterligere eksemplarer dersom prøvingsprogrammet krever det.

3. Den tekniske dokumentasjonen må gjøre det mulig å vurdere om komponenten er i samsvar med kravene i dette direktiv. Den skal, så langt det er nødvendig for vurderingen, omfatte komponentens utforming, produksjon og virkemåte.

Dokumentasjonen må inneholde, i den grad det er relevant for vurderingen:

- en generell typebeskrivelse,
- konstruksjons- og produksjonstegninger og oversikter over komponenter, delenheter, kretser osv.
- beskrivelser og forklaringer som er nødvendige for å forstå nevnte tegninger og oversikter og komponentens virkemåte,
- listen over de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, som er anvendt helt eller delvis, og beskrivelser av løsningene som er valgt for å oppfylle de grunnleggende kravene når det ikke finnes europeiske spesifikasjoner som nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv,
- resultatene fra konstruksjonsberegninger som er gjort, undersøkelser som er foretatt osv.,
- prøvingsrapporter.

Den må også angi komponentens bruksområde.

4. Det meldte organ:
 - 4.1. må undersøke den tekniske dokumentasjonen, kontrollere at typen er produsert i samsvar med den tekniske dokumentasjonen og fastslå både de komponenter som er utformet i samsvar med de relevante bestemmelsene i de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, og de som er utformet uten at de relevante bestemmelsene i de europeiske spesifikasjonene er blitt anvendt,
 - 4.2. må foreta eller få foretatt de hensiktsmessige undersøkelser og prøvinger som er nødvendige for å kontrollere om løsningene produsenten har valgt, oppfyller de grunnleggende kravene i dette direktiv i de tilfeller de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 ikke er blitt anvendt,
 - 4.3. må foreta eller få foretatt de hensiktsmessige undersøkelser og nødvendige prøvinger for å kontrollere om de aktuelle europeiske spesifikasjonene virkelig er anvendt når produsenten har valgt å anvende dem,
 - 4.4. må avtale med søkeren hvor de nødvendige undersøkelser og prøvinger skal foretas.
5. Når typen tilfredsstillende bestemmelsene i dette direktiv, skal det meldte organ utstede et EF-typeprøvingssertifikat til søkeren. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene fra undersøkelsen, vilkårene for og varigheten av sertifikatets gyldighet, og de data som er nødvendig for å bestemme den godkjente type.

En liste over de relevante delene i den tekniske dokumentasjonen skal vedlegges sertifikatet, og det meldte organ skal oppbevare en kopi av den. Dersom det meldte organ nekter å utstede et EF-typeprøvingssertifikat til produsenten, skal det gi en detaljert begrunnelse for avslaget. Det skal fastsettes bestemmelser om klagebehandling.

6. Søkeren skal informere det meldte organ som har den tekniske dokumentasjonen som gjelder EF-typeprøvingssertifikatet, om alle endringer av den godkjente komponenten som må få ny godkjenning når disse endringene kan berøre komponentens samsvar med de grunnleggende krav eller de fastsatte bruksvilkårene for den. Denne nye godkjenningen skal gis i form av et tillegg til det opprinnelige EF-typeprøvingssertifikatet.
7. Hvert meldte organ skal oversende de andre meldte organer de relevante opplysninger om utstedte og tilbakekalte EF-typeprøvingssertifikater og tillegg.
8. De andre meldte organer kan få kopi av EF-typeprøvingssertifikatene og/eller tilleggene til dem. Vedleggene til sertifikatene skal stilles til rådighet for de andre meldte organer.
9. Produsenten eller dennes representant skal oppbevare en kopi av EF-typeprøvingssertifikatene og tilleggene til dem sammen med den tekniske dokumentasjonen i minst 30 år regnet fra siste produksjonsdag for komponenten.

Dersom verken produsenten eller dennes representant er etablert i Fellesskapet, skal plikten til å ha den tekniske dokumentasjonen tilgjengelig påhvile den person som markedsfører komponenten i Fellesskapet.

MODUL D: KVALITETSSIKRING AV PRODUKSJONEN

1. Denne modulen beskriver prosedyren der produsenten som tilfredsstillende forpliktelserne fastsatt i nr. 2, forsikrer og erklærer at vedkommende komponenter er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og oppfyller kravene i dette direktiv. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre hver komponent CE-merkingen og utarbeide en skriftlig samsvarserklæring. CE-merkingen skal ledsages av identifikasjonsnummeret til det meldte organ som er ansvarlig for tilsynet nevnt i nr. 4.
2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for produksjonen, foreta inspeksjon og prøving av ferdige komponenter som fastsatt i nr. 3, og skal være underlagt tilsynet nevnt i nr. 4.
3. Kvalitetssystem
- 3.1. Produsenten skal sende inn søknad om vurdering av sitt kvalitetssystem for vedkommende komponenter til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal omfatte:

- alle opplysninger som er relevante for den planlagte komponentkategori,
 - dokumentasjonen som gjelder kvalitetssystemet,
 - eventuelt den tekniske dokumentasjon for den godkjente typen og en kopi av EF-typeprøvingssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at komponentene er i samsvar med typen som er beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med kravene i dette direktiv.

Alle faktorer, krav og bestemmelser som produsenten har benyttet, skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige retningslinjer, prosedyrer og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig omfatte en hensiktsmessig beskrivelse av:

- kvalitetsmålsettingene, organisasjonsplanen, ledernes ansvar og myndighet med hensyn til komponentkvalitet,
 - produksjonsprosessene, teknikkene for kvalitetskontroll og kvalitetssikring og andre systematiske tiltak som vil bli anvendt,
 - undersøkelser og prøvingene som vil bli foretatt før, under og etter produksjonen, med angivelse av hvor ofte de vil finne sted,
 - kvalitetsregistrene, som inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.,
 - mulighetene for å overvåke at den påkrevde komponentkvalitet blir oppnådd, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.
- 3.3. Det meldte organ skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det tilfredsstillende forpliktelserne nevnt i nr. 3.2. Det skal forutsettes at kvalitetssystemer som anvender de relevante harmoniserte standarder, er i samsvar med disse kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å vurdere den aktuelle komponentteknologi. Vurderingsprosedyren skal omfatte en inspeksjon av produsentens anlegg.

Produsenten skal underrettes om avgjørelsen. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og en begrunnelse for avgjørelsen.

- 3.4. Produsenten skal påta seg til å oppfylle forpliktelserne som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å opprettholde det slik at det fortsatt fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller dennes representant skal holde det meldte organ som godkjente kvalitetssystemet, underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Det meldte organ skal vurdere de foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil tilfredsstillende forpliktelserne nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sin avgjørelse. Underretningen skal inneholde resultatene av undersøkelsen og en begrunnelse for avgjørelsen.

4. Tilsyn på det meldte organs ansvar
 - 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
 - 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi det meldte organ adgang til produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringssteder og gi det alle nødvendige opplysninger, særlig:
 - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistrene, som inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.
 - 4.3. Det meldte organ skal med jevne mellomrom foreta revisjoner for å forsikre seg om at produsenten opprettholder og anvender kvalitetssystemet, og det skal gi produsenten en revisjonsrapport.
 - 4.4. Det meldte organ kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan organet om nødvendig foreta eller få foretatt prøvinger for å kontrollere at kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det skal gi produsenten en rapport om besøket, og en prøvingsrapport dersom det er blitt foretatt en prøving.
5. Produsenten skal i minst 30 år regnet fra siste produksjonsdag for komponenten ha til rådighet for de nasjonale myndigheter:
 - dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 annet ledd annet strekpunkt,
 - tilpasningene nevnt i nr. 3.4 annet ledd,
 - avgjørelsene og rapportene fra det meldte organ nevnt i nr. 3.4, 4.3 og 4.4.
6. Hvert meldte organ skal oversende de andre meldte organer relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer.

MODUL F: PRODUKTVERIFISERING

1. Denne modulen beskriver den prosedyren der produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet sikrer og erklærer at komponentene omfattet av bestemmelsene i nr. 3 er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og tilfredsstiller kravene i dette direktiv.
2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen sikrer komponentenes samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med kravene i dette direktiv. Produsenten eller dennes representant skal påføre hver komponent CE-merkingen og utarbeide en samsvarserklæring.
3. Det meldte organ skal foreta de nødvendige undersøkelser og prøvinger for å kontrollere at komponentene er i samsvar med kravene i dette direktiv, enten ved å undersøke og prøve hver enkelt komponent som fastsatt i nr. 4, eller ved å undersøke og prøve komponentene på statistisk grunnlag som fastsatt i nr. 5, etter produsentens valg.

Produsenten eller dennes representant skal oppbevare en kopi av samsvarserklæringen i minst 30 år regnet fra den siste produksjonsdagen for komponenten.
4. Verifisering ved undersøkelse og prøving av hver enkelt komponent
 - 4.1. Alle komponenter skal undersøkes enkeltvis, og nødvendige prøvinger fastsatt i den eller de relevante europeiske spesifikasjoner nevnt i artikkel 2, eller tilsvarende prøvinger, skal foretas for å verifisere at de er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med kravene i dette direktiv.
 - 4.2. Det meldte organ skal påføre eller få påført sitt identifikasjonssymbol på hver godkjente komponent og skal utarbeide et skriftlig samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er foretatt.
 - 4.3. Produsenten eller dennes representant skal på anmodning kunne forevise samsvarssertifikatene utstedt av det meldte organ.
5. Statistisk verifisering
 - 5.1. Produsenten skal framlegge sine komponenter i form av ensartede partier, og skal treffe alle nødvendige tiltak så produksjonsprosessen sikrer at alle produserte partier blir ensartet.

5.2. Alle komponenter skal være tilgjengelige for verifisering i form av ensartede partier. Det skal tas en stikkprøve fra hvert parti. Komponentene i stikkprøven skal undersøkes enkeltvis, og hensiktsmessige prøvinger som fastsatt i den eller de relevante europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, eller tilsvarende prøvinger, skal foretas for å sikre at de er i samsvar med kravene i dette direktiv og for å avgjøre om partiet skal godkjennes eller avvises.

5.3. I den statistiske prosedyren skal følgende elementer benyttes:

- en statistisk metode,
- en plan for stikkprøvetaking med dens driftsdata.

5.4. Når det gjelder godkjente partier, skal det meldte organ påføre eller få påført sitt identifikasjonsnummer på hver komponent, og utarbeide et skriftlig samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er foretatt. Alle komponentene i partiet kan markedsføres, bortsett fra de komponenter i stikkprøven som ble funnet ikke å være i samsvar.

Dersom et parti blir avvist, skal det meldte organ eller vedkommende myndighet treffe passende tiltak for å hindre at partiet blir markedsført. Dersom avvising av partier forekommer ofte, kan det meldte organ innstille den statistiske verifisering inntil videre.

Produsenten kan på det meldte organs ansvar påføre organets identifikasjonsnummer under produksjonsprosessen.

5.5. Produsenten eller dennes representant skal på anmodning kunne forevise samsvarssertifikatene utstedt av det meldte organ.

MODUL G: ENHETSVERIFISERING

1. Denne modulen beskriver den prosedyren der produsenten sikrer og erklærer at den aktuelle komponenten som har fått utstedt sertifikatet nevnt i nr. 2, er i samsvar med kravene i dette direktiv. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre komponenten CE-merkingen og utarbeide en samsvarserklæring.

2. Det meldte organ skal undersøke komponenten og foreta de nødvendige prøvinger fastsatt i den eller de relevante europeiske spesifikasjoner nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, eller tilsvarende prøvinger, for å sikre at komponenten er i samsvar med de relevante krav i dette direktiv.

Det meldte organ skal påføre eller få påført sitt identifikasjonsnummer på den godkjente komponenten og skal utarbeide et samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er foretatt.

3. Formålet med den tekniske dokumentasjonen er å gjøre det mulig å vurdere om komponenten er i samsvar med kravene i dette direktiv, samt å forstå komponentens konstruksjon, produksjon og virkemåte.

Dokumentasjonen skal inneholde, i den utstrekning det er relevant for vurderingen:

- en generell typebeskrivelse,
- konstruksjons- og produksjonstegninger og oversikter over komponenter, delenheter, kretser osv.,
- beskrivelser og forklaringer som er nødvendige for å forstå nevnte tegninger og oversikter og komponentens virkemåte,
- en liste over de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, som er anvendt helt eller delvis, og beskrivelser av løsningene som er valgt for å oppfylle de grunnleggende kravene i direktivet når de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 ikke er anvendt,
- resultatene fra konstruksjonsberegninger som er foretatt, undersøkelser som er gjort, osv.,
- prøvingsrapporter,
- komponentenes bruksområde.

MODUL H: FULL KVALITETSSIKRING

1. Denne modulen beskriver den prosedyren der produsenten som oppfyller forpliktelse i nr. 2, forsikrer og erklærer at de aktuelle komponenter tilfredsstiller de relevante kravene i dette direktiv. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre hver komponent CE-merkingen og utarbeide en skriftlig

samsvarserklæring. CE-merkingen skal ledsages av identifikasjonssymbolet til det meldte organ som er ansvarlig for tilsynet nevnt i nr. 4.

2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for konstruksjon, produksjon, sluttkontroll av komponenter og prøving som fastsatt i nr. 3, og skal være underlagt tilsyn som fastsatt i nr. 4.

3. Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn søknad om vurdering av sitt kvalitetssystem til et meldt organ.

Søknaden skal omfatte:

- alle relevante opplysninger med hensyn til den planlagte komponentkategori,
- dokumentasjon av kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at komponentene er i samsvar med de relevante kravene i dette direktiv.

Alle faktorer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige retningslinjer, prosedyrer og instruksjer. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsretningslinjer og -prosedyrer som kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig omfatte en god beskrivelse av:

- kvalitetsmålsettingene, organisasjonsplanen, ledernes ansvar og myndighet med hensyn til konstruksjons- og komponentkvalitet,
- de tekniske spesifikasjoner for konstruksjon, herunder de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv, som vil bli anvendt, samt de virkemidler som vil bli benyttet for å sikre oppfyllelse av de grunnleggende krav i dette direktiv som gjelder for komponentene når de europeiske spesifikasjonene ikke anvendes i sin helhet,
- teknikkene for kontroll og verifisering av konstruksjon, prosesser og systematiske tiltak som vil bli anvendt under utformingen av komponentene når det gjelder den aktuelle komponentkategori,
- de tilsvarende teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring, samt prosesser og systematiske tiltak som vil bli anvendt,
- undersøkelser og prøvinger som vil bli foretatt før, under og etter produksjonen, med angivelse av hvor ofte de vil finne sted,
- kvalitetsregistrene, som inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.,
- midler til å overvåke at den fastsatte konstruksjons- og komponentkvalitet oppnås, og at kvalitetssikringssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det meldte organ skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det tilfredsstillende oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2. Det skal forutsette at kvalitetssystemer som anvender den relevante harmoniserte standard, er i samsvar med disse kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å bedømme vedkommende produktteknologi. Vurderingsprosedyren skal omfatte et besøk til produsentens anlegg.

Produsenten skal underrettes om avgjørelsen. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra undersøkelsen og en begrunnelse for avgjørelsen.

- 3.4. Produsenten skal påta seg å oppfylle forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å vedlikeholde det slik at det fortsatt fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller dennes representant skal holde det meldte organ som godkjente kvalitetssystemet, underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Det meldte organ skal vurdere de foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil tilfredsstillende oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sin avgjørelse. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra undersøkelsen og en begrunnelse for avgjørelsen.

4. Tilsyn på det meldte organs ansvar
 - 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
 - 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi det meldte organ adgang til konstruksjons-, produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringssteder, og gi det alle nødvendige opplysninger, særlig:
 - dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre fastsatt i den del av kvalitetssystemet som gjelder konstruksjon, som resultater av analyser, beregninger, prøvinger osv.,
 - kvalitetsregistre fastsatt i den del av kvalitetssystemet som gjelder produksjonen, som inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.
 - 4.3. Det meldte organ skal med jevne mellomrom foreta revisjoner for å forsikre seg om at produsenten opprettholder og bruker kvalitetssystemet, og det skal gi produsenten en revisjonsrapport.
 - 4.4. Det meldte organ kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan organet om nødvendig foreta eller få foretatt prøvinger for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det skal gi produsenten en rapport om besøket, og en prøvingsrapport dersom det er foretatt en prøving.
5. Produsenten skal i minst 30 år regnet fra siste produksjonsdag for komponenten ha til rådighet for de nasjonale myndigheter:
 - dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 annet ledd annet strekpunkt,
 - endringene nevnt i nr. 3.4 annet ledd,
 - avgjørelsene og rapportene fra det meldte organ nevnt i nr. 3.4, 4.3 og 4.4.
6. Hvert meldte organ skal oversende til de andre meldte organer de relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer.
7. Tilleggsbestemmelser; kontroll av konstruksjon
 - 7.1. Produsenten skal sende inn søknad om kontroll av konstruksjon til et meldt organ.
 - 7.2. Søknaden skal gjøre det mulig å forstå komponentens konstruksjon, produksjon og virkemåte, og å vurdere om den er i samsvar med kravene i dette direktiv.

Søknaden skal omfatte:

 - de tekniske spesifikasjonene for konstruksjon som er anvendt, herunder de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv,
 - de nødvendige bevis for at de er tilstrekkelige, særlig når de europeiske spesifikasjonene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i dette direktiv ikke er anvendt i sin helhet. Disse bevisene skal omfatte resultatene av prøvinger foretatt av produsentens eget laboratorium eller av noen på hans vegne.
 - 7.3. Det meldte organ skal gjennomgå søknaden, og når konstruksjonen er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, skal det utstede et EF-sertifikat for konstruksjonskontroll til søkeren. Sertifikatet skal inneholde konklusjonene fra kontrollen, vilkårene for dets gyldighet, de nødvendige data for å bestemme den godkjente design, og eventuelt en beskrivelse av komponentens virkemåte.
 - 7.4. Søkeren skal holde det meldte organ som utstedte EF-sertifikatet for konstruksjonskontroll, underrettet om alle endringer i den godkjente design. Endringer i den godkjente konstruksjon krever tilleggsgodkjenning fra det meldte organ som utstedte EF-sertifikatet for konstruksjonskontroll når endringene kan innvirke på produktets samsvar med de grunnleggende krav nevnt i artikkel 3 nr. 1 i dette direktiv eller de fastsatte vilkår for bruk av komponenten. Denne tilleggsgodkjenningen skal gis i form av en tilføyelse til det opprinnelige EF-sertifikatet for konstruksjonskontroll.

7.5. De meldte organer skal oversende de andre meldte organer relevante opplysninger i forbindelse med:

- utstedte EF-sertifikater for konstruksjonskontroll og deres tilføyelser,
 - tilbakekalte EF-godkjenninger av konstruksjon og deres tilføyelser,
 - EF-sertifikater for konstruksjonskontroll og deres tilføyelser som er nektet utstedt.
-

*VEDLEGG VI***DELSYSTEMER: EF-SAMSVARERKLÆRING**

Dette vedlegg får anvendelse på delsystemene nevnt i artikkel 9 i dette direktiv for å sikre at de oppfyller de grunnleggende kravene som gjelder for dem, nevnt i artikkel 3 nr. 1 i dette direktiv.

EF-samsvarerklæringen skal utarbeides av produsenten, dennes representant etablert i Fellesskapet eller, dersom slik ikke finnes, av den fysiske eller juridiske person som markedsfører delsystemet. Erklæringen og den medfølgende tekniske dokumentasjonen skal være datert og undertegnet.

EF-samsvarerklæringen og den tekniske dokumentasjonen skal være utarbeidet på de(t) samme språk som bruksanvisningen nevnt i vedlegg II nr. 7.1.1 og skal inneholde følgende opplysninger:

- henvisning til dette direktiv,
- navn og adresse til den person som anmodet om EF-kontroll,
- beskrivelse av delsystemet,
- navn og adresse til det meldte organet som foretok EF-kontrollen, nevnt i artikkel 11 i dette direktiv,
- alle relevante bestemmelser som delsystemet må overholde, særlig eventuelle driftsbegrensninger eller driftsvilkår,
- resultatet av EF-kontrollen nevnt i vedlegg VII (EF-samsvarssertifikat),
- opplysninger om den person som har myndighet til å undertegne en juridisk bindende erklæring for produsenten eller dennes representant eller, dersom slik ikke finnes, den fysiske eller juridiske person som markedsfører delsystemet.

—

VEDLEGG VII

DELSYSTEMER: SAMSVARSVURDERING

1. EF-kontroll er den framgangsmåte der et meldt organ, etter anmodning fra produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet eller, når slik ikke finnes, den fysiske eller juridiske person som markedsfører delsystemet, kontrollerer og bekrefter at et delsystem er:
 - i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv og andre relevante bestemmelser i henhold til traktaten,
 - i samsvar med den tekniske dokumentasjonen, og
 - gjort ferdig.
2. Kontrollen av delsystemet foretas på hvert av følgende trinn:
 - konstruksjon,
 - bygging og godkjenningsprøvinger når delsystemet er gjort ferdig.
3. Den tekniske dokumentasjonen som medfølger kontrollsertifikatet skal inneholde følgende:
 - konstruksjonsplaner og beregninger, elektriske og hydrauliske oversikter, styrekretsskjemaer, beskrivelse av databehandlingssystemer og automatikksystemer, drifts- og vedlikeholdsinstruksjoner osv.,
 - en liste over sikkerhetskomponentene nevnt i artikkel 4 nr. 2 i dette direktiv som er brukt i delsystemet,
 - kopier av EF-samsvarserklæringen fastsatt i vedlegg IV for disse sikkerhetskomponentene, sammen med de tilhørende konstruksjonsplaner og aktuelle beregninger og en kopi av rapportene om eventuelle andre prøvinger og kontroller som er foretatt.
4. Dokumentasjon og korrespondanse i forbindelse med EF-kontrollprosedyrer skal være utarbeidet på de(t) samme språk som bruksanvisningen nevnt i vedlegg II nr. 7.1.1.
5. Tilsyn
 - 5.1. Formålet med tilsynet er å sikre at forpliktelsene som følger av den tekniske dokumentasjonen blir oppfylt under konstruksjonen av delsystemet.
 - 5.2. Det meldte organet med ansvar for EF-kontroll skal ha permanent adgang til produksjonsanleggene, lagre og om nødvendig til prefabrikeringsområder, prøvingsanlegg og mer generelt til alle steder det mener det må besøke for å utføre sin oppgave. Produsenten eller dennes representant eller, dersom slik ikke finnes, den fysiske eller juridiske personen som markedsfører delsystemet, skal overlevere organet eller sørge for at det får overlevert alle dokumenter som er nødvendige for dette formål, særlig arbeidstegningene og den tekniske dokumentasjonen for delsystemet.
 - 5.3. Det meldte organet med ansvar for EF-kontroll skal med jevne mellomrom foreta revisjoner for å forsikre seg om at bestemmelsene i dette direktiv overholdes. Ved hvert besøk skal det gi de ansvarlige for produksjonen en revisjonsrapport. Det kan kreve å bli kalt inn for å inspisere de forskjellige stadier i arbeidet.
 - 5.4. Det meldte organ kan dessuten besøke produksjonsanleggene uanmeldt. Under slike besøk kan det foreta fullstendige eller delvise revisjoner. Det meldte organet skal utarbeide en rapport fra besøket og eventuelt gi de ansvarlige for produksjonen en revisjonsrapport.
6. Hvert meldte organ skal med jevne mellomrom kunngjøre de relevante opplysninger om:
 - alle mottatte søknader om EF-kontroll,
 - alle utstedte EF-kontrollsertifikater,
 - alle EF-kontrollsertifikater som er nektet utstedt.

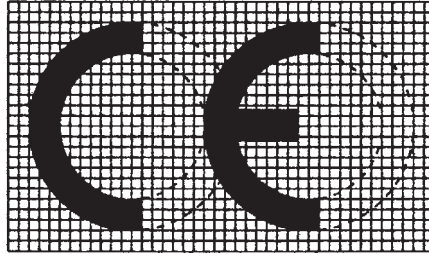
VEDLEGG VIII

**MINSTEKRITERIER SOM MEDLEMSSTATENE SKAL TA HENSYN TIL
VED MELDING AV ORGANER**

1. Organet, dets leder og personalet med ansvar for å foreta kontrollene, skal verken være konstruktør, produsent, leverandør eller montør av sikkerhetskomponenter eller delsystemer som de undersøker, eller en representant for noen av disse parter eller den fysiske eller juridiske personen som markedsfører disse sikkerhetskomponentene eller delsystemene. De skal ikke være involvert, verken direkte eller som representanter, i konstruksjonen, produksjonen, byggingen, markedsføringen, vedlikeholdet eller driften av disse sikkerhetskomponentene eller delsystemene. Dette utelukker ikke muligheten for utveksling av teknisk informasjon mellom produsenten og det meldte organet.
2. Organet og dets kontrollpersonale skal foreta kontrollene med den største profesjonelle integritet og tekniske kompetanse og må være fritt for alt press og alle påvirkningsmidler, særlig økonomiske, som kan virke inn på deres skjønn eller resultatet av kontrollen, særlig fra personer eller grupper av personer som har interesse av resultatet av kontrollene.
3. Organet skal ha tilgjengelig nødvendig personale og ha de nødvendige midler så organet på en hensiktsmessig måte kan utføre de tekniske og administrative oppgaver som er forbundet med kontrollene, og det skal også ha tilgang til utstyr som er nødvendig for å foreta særskilt kontroll.
4. Personalet med ansvar for kontroll skal ha:
 - god teknisk og faglig opplæring,
 - tilfredsstillende kjennskap til kravene ved den kontrollen de foretar og tilstrekkelig erfaring med slike kontroller,
 - nødvendig ferdighet i å utstede sertifikater og utarbeide registre og rapporter som er nødvendige som bekræftelse på at kontrollen er foretatt.
5. Det skal sikres at kontrollpersonalet er uavhengig. Dets lønn skal verken være avhengig av antall foretatte kontroller eller resultater fra slike kontroller.
6. Det meldte organ skal tegne ansvarsforsikring, med mindre staten overtar ansvar i henhold til nasjonal lovgivning eller kontrollene foretas av medlemsstaten selv.
7. Organets personale skal ha taushetsplikt (unntatt vis-à-vis vedkommende forvaltningsmyndighet i den stat der organet utfører sitt arbeid) om alle forhold det får kjennskap til ved utføringen av sine oppgaver etter dette direktiv eller eventuelle internrettslige bestemmelser som gjennomfører direktivet.

*VEDLEGG IX***CE-SAMSVARSMERKING**

CE-samsvarsmerkingen skal bestå av bokstavene «CE» i følgende grafiske utforming:

Dersom CE-merkingen forminskes eller forstørres, skal størrelsesforholdet som framgår av modellen ovenfor, overholdes.

De ulike delene som CE-merkingen består av, skal så langt mulig ha samme høyde, som ikke kan være mindre enn 5 mm. Dette minstemålet kan fravikes for små sikkerhetskomponenter.

CE-merkingen skal etterfølges av de to siste sifrene i det årstall da merkingen ble påført og av identifikasjonsnummeret til det meldte organ som administrerer framgangsmåtene nevnt i artikkel 7 nr. 3 i dette direktiv.
